

DOSTATCZAĆ (2) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

1 sg praes dostâtczãm (1). ◇ 3 pl imp niech dostâtczają (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w. s.v. dostarczyć.

Wystarczać; ministrare, praebere, subicere, subministrare, submittere, sufficere, suggerere, suppeditare

Cn (2) : Szpichlérze náwieżioné niech zâwždy łtawáią/ Zboża do zboża niech doŝtatczáią KochPs 209; Sufficio – Doŝtatczam. Calep 102a.

Formacje pochodne: wystatczać; dostatczyć, nastatczyć, wystatczyć.

*Cf **DOSTARCZAĆ***

TK